

Ο Θεός είναι «παντογνώστης» και «πανόπτης» («τεκμηριωμένον» αυτό...)

«Τα μάτια τού Κυρίου είναι σε κάθε τόπο, παρατηρώντας κακούς και αγαθούς» (Παροιμίες, 15: 3).

«Μπορεί κάποιος να κρυφτεί σε κρυφούς τόπους κι εγώ να μη τον δω;», λέει ο Κύριος» (Ιερεμίας, 23: 24).

«Ο Θεός είναι μεγαλύτερος από την καρδιά μας και γνωρίζει τα πάντα» (Α' καθολική επιστολή Ιωάννου, 3: 20).

Αυτά είναι μερικά από τα χωρία τής Αγίας Γραφής, όπου ρητώς κι απεριφράστως, δηλώνεται η παντογνωσία τού Εβραίου Θεού τών χριστιανών, Γιαχβέ.

Κι όμως... Μέσα στην «θεόπνευστη» Αγία Γραφή, υπάρχουν πλήθος άλλων χωρίων, που έρχονται σε πλήρη σύγκρουση με τα άνωθεν κι αμφισβητούν ευθέως, τόσο την (παντο)γνωστική και...αντιληπτική ικανότητα τού Θεού, όσο και την...όρασή του!

Ας διαβάσουμε λοιπόν ένα μικρό δείγμα ...

«Και ο Κύριος ο Θεός κάλεσε τον Αδάμ, και του είπε: “Αδάμ πού είσαι;”» (Γένεσις, 3: 9).

«Και ο Κύριος κατέβηκε για να δει την πόλη και τον πύργο, που οικοδόμησαν οι γιοι των ανθρώπων» (Γένεσις, 11: 5).

«Και είπε (ο Θεός) σ' αυτόν (τον Αβραάμ): “Πού είναι η γυναίκα σου η Σάρα;”» (Γένεσις, 18: 9).

«Και ο Κύριος είπε: “Η κραυγή των Σοδόμων και των Γομόρρων πλήθυνε και η αμαρτία τους είναι υπερβολικά βαριά. Θα κατέβω, λοιπόν, και θα δω αν έπραξαν

ολοκληρωτικά σύμφωνα με την κραυγή που έρχεται σε μένα· και θα γνωρίσω, μήπως όχι» (Γένεσις, 18: 20-21).

«Είπε (ο Θεός) σ' αυτόν: “Ποιό είναι το όνομά σου;”. Κι αυτός είπε: “Ιακώβ”» (Γένεσις, 32: 27).

«Και ο Θεός ήρθε στον Βαλαάμ, και του είπε: “Τί θέλουν αυτοί οι άνθρωποι μαζί σου;”» (Αριθμοί, 22: 9).

«Και ο Κύριος είπε στον Σατανά: “Από πού έρχεσαι;”» (Ιώβ, 1: 7).